

EURÓPAI

Idő

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXII. évfolyam • Időszak: 2011. június 18. – 2011. július 1.

Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

2011 13.

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

Maszkabál Csíksomlyón

Nem tudok megbékélni valamivel, s minden esztendőben újra és újra szóvá teszem. Ez pedig nem más, mint a csíksomlyói búcsún résztvevők bírálata és persze a szentmise énekeinek mivolta, milyensége. A zarándoklat, a nemzeti zarándoklat számomra mást jelent, mint amit látok évről évre Csíksomlyón. Igaz, a ferences atyák próbálják igazgatni a zarándoklatot, a zarándoklatokat, és azt, hogy ez az egyházi esemény valóban a lélek feltöltődése, az Isten és Mária a Magyarok Nagyszónya felé fordulás legyen. Am ez idáig nem sikerült tökéletesíteni és azzá tenni, ami egykor, 445 éve volt.

Megható és minden magyar szívet megdobogtató esemény ez, amolyan összenemzeti találkozó, amire gyakrabban volna szükség. Gyakrabban kellene átélni az ünnepet, amikor Krisztusban gyűlik össze a nép, amikor krisztus köti össze a Máriának egykoron felajánlott országot, nemzetet. Gyakrabban kellene átérezni, hogy Isten nélkül semmik vagyunk, elveszünk, megsemmisülés várna ránk. Jó tehát, hogy van e népnek egy Csíksomlyója, ahová Mária hazavárja népét. A győzelem és a hit népét.

De valójában hányan jönnek ide efféle lelkiülett? Nagy kérdés ez. S ebből fakadnak bírálataim. Az egyszerű, népviseletben idezarándokoló székely, csángó, a népviselet nélkül, egyszerű ruhában idevagyó és érkező magyar tömegekkel semmi bajom. Hiszen ők az Egyház, ők a nemzet, és azonos lelkiülettal érkeznek a szentmisére.

Azokkal van bajom, akik ilyen-olyan méltóságnak képzelve magukat, "lovagrendek" méregdrága egyenruháit sorakoztatják fel magukon, s kisebb csoportokban a felsőbbrendűség ostoba, de látható érzésével vonulnak fel. Pedig Isten előtt minden

ember, minden magyar egyenlő és egyforma. Nincs szükség a zarándoklatokon arra, hogy mindenféle maskarába öltözött bohócok többnek képzeljék magukat a többi zarándoknál. Hála Istennek évekkel ezelőtt megszűnt már a főpapi felsorolás, miszerint voltak elsők az egyenlők között, s főrangokat köszöntöttek a mise előtt. Azonban e drága ruhákba öltözött „lovag urak” engem rettentő módon zavarnak Csíksomlyón. A lovagrendek léte amúgy is csupán a bohóckodásnak egy felnőtt változata, amely jó üzlet is, de a világon semmi értelme sincsen. Nem egy olyan lovagot ismerek, aki úgy veri és csalja otthon a naccsosasszonyt, hogy beillenék akár egy útszéli ócska prolinak is... igaz annak nincs egyenruhája, de az egyenruhára pénze sem lesz soha...

A másik bajom a zarándoklat liturgikus részével van. Ugyanis szép a gregorián, ha szerzetesek az oratóriumban hajnalonként együtt áldják latin gregorián énekekkel az Urat. A nép azonban nem gregoriánt szeretne énekelni Somlyón, hanem azt, aminek a neve is ráutaló: népénekeket. Évszázados könyörgéseket magyarul, magyar dallammal. Olyanokat, amelyek a nép ajkán keletkeztek, amelyeket őseink a zarándoklataikon és a búcsújáró helyeinken könnyek közt, mint könyörgéseket küldtek Máriához. A tercelve énekelt gregorián még kacifántosabb, és nem is eredeti. Rettenetes hangzás! Hiszen nem valamilyen „Heilige Messe Fest” az ami Csíksomlyón történik, hanem a nép Máriás felvonulása, zarándoklata. S a nép éneke a legszebb, a népi dallamok, és szövegek a legkedvesebbek Isten előtt.

(folytatása a 3. oldalon)

Stoffan György

Kan-tár Kohnéknál

Valamennyien ismerünk zsidó vicceket, ezek főszereplője csaknem minden esetben az a bizonyos KOHN úr, akinek felesége rendszerint léha nőszemély.

Lion Feuchtwanger kiváló zsidó író - mellesleg a Jud Süß szerzője - mellékfiguraként szintén szepeltet egy Kohn nevű alakot, mint egyik segítőjét.

Ha már Feuchtwanger nevét elővettük, említjük meg egy másik munkáját, a Hamis Nérót, amelyben a címszereplő császár homoszekszualis környezetét, mint kellemes, és a fiatalság számára ígéretes örömekeket felvillantó, annak kipróbálására érdemes életet sugall.

- Teljes terjedelemben a 3. oldalon! -

Történelmi lecke

Mohácstól Mohácsig

Tegnap láttam egy videón egy tanulságos történelmi leckét, amely beszámolt a mohácsi vérszt megelőző évekről. Miért is került sor a magyar nép borzalmas tragédiájára, amit tulajdonképpen soha nem hevertünk ki?

A kutatást a német Reiner professzor végezte, nem magyar történészek... Megnéztem a videó-felvételt, és szerettem volna továbbítani, de a janicsárok már letörölték. Így meg kell, hogy elégedjtek az én rövid beszámolómmal.

- Teljes terjedelemben a 3. oldalon! -

• 2. oldal:

Miért nincs pénze a magyarnak? - 1. rész

• 3. oldal:

Kan-tár Kohnéknál...

• 4. oldal:

Bölcs öreg akarok lenni

• 5. oldal:

A női test csodái – A virágzás, avagy a menstruáció

• 6. oldal:

A rejtélyes e-coli fertőzés és a keserű valóság

• 7-10. oldal:

23 tévéadó másora

• 11. oldal:

Spanyolországi tüntetések: "Izland a mi példaképünk!"

• 12. oldal:

Interjú Balogh Bélával

• 13. oldal:

A nyerő páros – 1.

• 14. oldal:

"Trianont nem Trianonban csinálták"

• 15. oldal:

Humor, játék, rejtvény

• 16. oldal:

A hasnyálmirigy-gyulladásról